Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dusset beatus & apicus uir polycarp. exclamasset statim. & aures
suas obturasset. ac sic moris erat ei dixisset. Qs bone in q tempa
me reseruasti ut hec audiam. Nonne etiam ipsum continuo locum fu
gisset. in q sedens t stans huiusmodi uba audisset. S; & exepis
eius quas sepsit t aduicinas eccias. t ad aliqs ex trib comonens
& confirmans eos & cohortans ad fidem. pote sententia ei eu
dent agnosci. Hec Ireneus. Cap. xxi.

Verum ea tempestate modo romani regni appice gubnante.
pax eccliis pomne tiam ppagabat. & sermo dni ex omni
gene hominum ad agnicionem & pietatem di sum animas congre
gabat. Denq; & in urbe roma multos exillis illustrib & p
diuitib uiris cum libis & cognatib ac ppinqs. atq; omni parti
familia sociauit ad fidem. S; hoc ni eqs oculis ille antiquus
humane salutis hostis aspexit. Continuo denq; aggredit
uarius nros machinis in pugnare. primo in urbe roma appol
lonium qdam uirum in fide nta & in omnib philosophie eruditio
nib illustre. ad iudicium pttahit. accusatore ei suscitato qdam
infelicissimo & despate salutis homine. qq; quo lex q oblat
os punire iusserat. anos. in delatore pus aniadutendum
censebat. a pennio iudice ut ei cruta comminuerent senten
tiam pmi excepit. Tum deinde exorat beat appollonii mrtis de
fensionem pfide sua quam audiente senatu atq; omni pplo lucu
lenti & splendide habuerat edere sepiam. & post hoc secom se
nat consultum capite plexus est. Ita naq; a poritib lex inqssime
promulgata censebat. Cap. xxii.

Igit sub eide comodi pneipatu eleutherio in urbe roma